

רשומות

הצעות חוק

9 בנובמבר 1983

1649

ג' בכסלו התשמ"ד

צמוד

66	חוק לתיקון פקודת בריאות העם (מס' 8), התשמ"ד-1983
67	חוק זכות מטפחים (תיקון), התשמ"ד-1983

חוק לתיקון פקודת בריאות העם (מס' 8), התשמ"ד—1983

1. תיקון סעיף 165 בסעיף 165 לפקודת בריאות העם, 1940¹ —

(1) בסעיף קטן (1), בפסקה (א), בסופה יבוא "לרבות הטלת חובת רישום של מרפאות מסוגים מסויימים, ובלבד שלא תוטל חובת רישום על לשכה פרטית של רופא";

(2) אחרי פסקה (א) יבוא:

"(1א) התנאים שיקוימו במרפאות לצורך מתן שירותי רפואה או טיפול רפואי מסוגים מסויימים;";

(3) בסעיף קטן (3), בהגדרת "מרפאה", במקום "מקום המיועד" יבוא "מקום שאיננו בית הולים הטעון רישום לפי פקודה זו או חלק ממנו והמיועד", והמלים "והכל שלא בדרך של אשפוז" — יימחקו.

דברי הסבר

לפי ענפי השירותים או הטיפול הניתן בהן, הוראות בדבר —

(א) דרכי הפיקוח על מילוי הוראות התקנות לפי סעיף זה;

(ב) סידורי תכנון;

(ג) מקום לפעולות כירורגיות;

(ד) פעולות עיקור חיטוי;

(ה) מעבדות;

(ו) חדר תרופות וחלוקת תרופות;

(ז) הכשרת הצוות הסייעודי ואימונו;

(ח) ניהול רשומות, החזקתן, שמירתן והביקורת עליהן.

(2) תקנות על פי פסקאות (א), (ז) ו-(ח) של סעיף קטן (1) יותקנו באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.

(3) בסעיף זה, "מרפאה" — מקום המיועד להגשת שירותי רפואה, רפואת שיניים וסיעוד, לרבות טיפול יום וטיפול לילה, להשגחה למטרות אלה על תולים ועל נשים בזיקה להריון, ולשיקום, והכל שלא בדרך של אשפוז.

לפי סעיף 25 לפקודת בריאות העם, 1940, אסור לפתוח או לנהל בית-חולים, אלא אם כן נרשם בית-החולים תחילה במשרד הבריאות, לעומת זאת לא תלה כל חובת רישום לפתיחת מרפאה רפואית, וענין פתיחת מרפאות אינו מוסדר בחוק.

בשנת התש"ם הוסף לפקודה סעיף 165 שנועד להסדיר את הפיקוח על מרפאות הסדרים שבהם מתברר שישנם סוגי מרפאות ומכונים רפואיים שיש להתנות את פתיחתם וניהולם ברישום במשרד הבריאות, אשר יבטיח מראש את קיומן של הוראות סעיף זה. כן יש צורך בקביעת תנאים לגבי סוגי שירותים או טיפולים במטרה למנוע סכנות לבריאות הציבור ולהבטיח מתן שירותים רפואיים ברמה נאותה.

מוצע, על-כן, להסמיך את שר הבריאות לקבוע בתקנות סוגי מרפאות אשר תהיה חובה לרשמן במשרד הבריאות. חובה זו לא תחול על לשכה פרטית של רופא. כן מוצע להסמיך את השר לקבוע את התנאים שיקוימו במרפאות לצורך מתן שירותי רפואה או טיפול רפואי מסוגים מסויימים.

להלן הגוסת הקיים של סעיף 165 לפקודת בריאות העם, 1940:

"מרפאות

165. (1) שר הבריאות רשאי בתקנות לקבוע לגבי מרפאות, הן דרך כלל והן לגבי סוגים מהן

1 צ"ר 1940, תוס' 1, צמ' 191; ס"ח התש"ם, עמ' 8 ועמ' 157.

חוק זכות מטפחים (תיקון), התשמ"ד-1983

1. חוק זכות מטפחים, התשל"ג-1973: (להלן - החוק העיקרי), ייקרא "חוק זכות מטפחים של זגי צמחים, התשל"ג-1973".
2. בסעיף 1 לחוק העיקרי, במקום הגדרת "האמנה" יבוא: "האמנה" - האמנה הבינלאומית בדבר הגנה על זגים חדשים של צמחים, 1961, כפי שתוקנה בג'נבה בשנת 1972 ובשנת 1978;".
3. בסעיף 2 (א) לחוק העיקרי, במקום "על הצמחים וסוגי הצמחים" יבוא "על סוגים ומינים בוטניים".
4. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) חומר הריבוי שלו היה מנוצל, למעט ניצול שהוא שיווק או שימוש מסחרי אחר, במשך תקופת שאינה עולה על התקופות הבאות:

(א) בישראל - שנה אחת;

(ב) מחוץ לישראל, בגופנים, עצי יער, עצי פרי ועצי נוי - שש שנים, ובצמחים אחרים - ארבע שנים";
5. בסעיף 16 (ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"הרשם רשאי לעכב את בדיקת הבקשה עד לתשלום ההוצאות או המקדמות לפי שיעורן ביום התשלום".

דבריו הפבר

סעיף 4 בסעיף 7 לחוק נאמר כי "זן חדש הוא זן השונה בתכונת יסוד אחת לפחות מכל זן אחר שהיה זן ידוע בעת שהוגשה הבקשה לרישום זכות מטפחים בו". לענין זה נאמר בפסקה (1) כי זן ידוע הוא זן שבעת הגשת הבקשה או לפני כן "חומר הריבוי שלו היה מנוצל, למעט ניצול שהוא שיווק או שימוש מסחרי אחר מחוץ לישראל במשך תקופת פחותה מארבע שנים".

התיקון נדרש עקב שינוי הוראות האמנה.

סעיף 5 סעיף 16 (ב) לחוק אומר:

"(ב) מגיש בקשה חייב בתשלום ההוצאות הכרוכות בבדיקת בקשתו לפי סעיף זה, כפי שיהליט הרשם, ורשאי הרשם לחייבו בתשלום מקדמות על חשבון הוצאות כאמור."

הנסיון בהפעלה החוק העיקרי העלה כי ישנם פיגורים משמעותיים בתשלום ההוצאות. בעידן אינר-פלציה, הפיגור האמור הינו משמעותי ביותר ומכביד

סעיף 1 השם המוצע לחוק הינו ספציפי יותר מהשם הקיים ועולה ממנו במפורש כי המדובר בהגנה על זגי צמחים בלבד. התיקון בא למגרע טעות אפשרית שמדובר בהגנה על זכות מטפחים הן בצמחים והן בבעלי חיים. כמו כן השם המוצע דומה לשם האמנה הבינלאומית העוסקת באותו ענין.

סעיף 2 הגדרת "האמנה" בחוק הקיים היא:

"האמנה" - אמנת פריס בדבר הגנת זגי צמחים חדשים, 1961."

התיקון המוצע נדרש כדי להתאים את שם האמנה לשם שניתן לה בשנת 1978.

סעיף 3 סעיף 2 (א) לחוק אומר:

"(א) הוראות חוק זה יחולו על הצמחים ועל סוגי הצמחים המפורטים בתוספת."

השינוי המוצע דרוש להבחנה מדעית מדוייקת יותר.

1 ס"ח התשל"ג, עמ' 272 (התשל"ד, עמ' 78, 80).

- תיקון סעיף 20 .6 בסעיף 20 (א) לחוק העיקרי, במקום פסקה (4) יבוא :
 "(4) השם המוצע לזן ;".
- תיקון סעיף 21 .7 בסעיף 21 לחוק העיקרי —
 (1) בסעיף קטן (א), במקום "כל חומר" יבוא "חומר ריבוי או כל חומר אחר";
 (2) בסעיף קטן (ב), במקום "את החומר" יבוא "את חומר הריבוי או החומר האחר".
- תיקון סעיף 22 .8 בסעיף 22 (א) לחוק העיקרי —
 (1) ברישה, המלים "בעתון יומי" — יימחקו ;
 (2) בפסקה (3), בסופה יבוא "כפי שמסרם המבקש".

דברי הסבר

מנוסת זה לא ברור אם ניתן לדרוש חומר ריבוי. על-מנת למנוע ספקות מוצע להבהיר זאת במפורש.

סעיף 8 לפי סעיף 22 לחוק, על בקשה לרישום זכות מטפחים שהוחלט להעבירה למועצה יש לפרסם הודעה ברשומות, בעתון יומי ובכתב-עת מקצועי בשטח החקלאות.

מתוך הנסיון המצטבר בביצוע החוק, מתברר כי הפרסום בעתון היומי בנוסף על פרסום ברשומות ובכתב-עת מקצועי בשטח החקלאות, מהווה מעמסה כספית נכבדת ועם זאת אין בו כדי לשרת את מטרת הפרסום, כאשר המעוניינים בנעשה בתחום זה מעדיפים את המעקב בעתונות מקצועית לרבות ברשומות.

פסקה (3) בסעיף 22 (א) אומרת כי בהודעה יש לפרט את "תיאור הזן ופירוט תכונותיו". מוצע להבהיר כי המידע בעניין זה מסתמך על דברי המבקש בלבד.

על הרשות המבצעת בביצוע הבדיקות. לפיכך מוצע להעניק לרשם שיקול דעת לעכב את בדיקת הבקשה עד לתשלום ההוצאות או המקדמות, לפי שיעורן ביום התשלום.

סעיף 6 בסעיף 20 לחוק נקבעו הפרטים שיש לכלול בבקשה לרישום זכות מטפחים. בפסקה (4) בו נאמר שיש לציין את "שם הזן שיש בו כדי לזהותו". בתיקון המוצע יש צורך כדי להדגיש כי שם הזן כפי שמתפרסם ברשומות, הוא השם המוצע על ידי המבקש.

סעיף 7 בסעיף 21 (א) לחוק נאמר :

"(א) לצורך בדיקת בקשה לפי סעיף 20 רשאי הרשם לדרוש מתמבקש כל חומר או פרטים נוספים הנוגעים לנושא הבקשה."